

Опис програми підвищення кваліфікації вчителів історії

Найменування програми	Програма підвищення кваліфікації вчителів історії		
Мета програми	Удосконалення ключових компетентностей в межах професійної діяльності з урахуванням вимог професійного стандарту та стандарту освіти зі спеціальності 014.03 Середня освіта (Історія)		
Напрямок програми	Підвищення кваліфікації фахівців зі спеціальності 014.03 Середня освіта (Історія)		
Зміст програми	Навчальні модулі для конструювання освітньої програми		
	№ з/п	Назва модуля	Кількість годин у модулі
	1	Модуль 1. Світоглядні основи професійного розвитку педагога. Змістовні лінії: 1. Державна стратегія розвитку освіти. «Законодавче забезпечення системи освіти та професійного розвитку педагога в Україні. 2. Здорове і безпечне середовище закладу освіти – складова професійного благополуччя і розвитку. 3. Ціннісні та діяльнісні засади професійного розвитку педагога. 4. Мовленнєва компетентність педагога. 5. Інфомедійна грамотність як ключова компетенція діджиталізованого суспільства та головна умова якісної освіти.	10
	2	Модуль 2. Психологія, педагогіка та інклюзивна освіта Змістовні лінії: 1. Основи інклюзивного навчання; діти з особливими потребами: особливості навчання та розвитку, психолого-педагогічні умови їх підтримки в освітньому процесі; універсальний дизайн в освіті. 2. Створення соціально безпечного освітнього середовища: профілактика та подолання булінгу та шкільного насилля у закладах освіти; сучасні проблеми адаптації та соціалізації особистості; формування соціальних компетентностей особистості в процесі нейромедіаменту. 3. Педагогіка партнерства: взаємодія з батьками; педагогіка партнерства та компетентнісний підхід у роботі вчителя; педагогічний супровід талановитих дітей; розвиток емоційної компетентності педагога. 4. Розвиток психологічної компетентності педагога: психологічні особливості розвитку дитини на різних вікових етапах; стратегії і тактики попередження професійного стресу; психологія тімблдингу (командотворення); психодіагностика особистості учня, психологія класного менеджменту.	12
	3	Модуль 3. Організаційно-методичні засади розвитку професійної компетентності вчителя. Змістовні лінії:	36
		1. Інформаційні, цифрові технології в освітньому процесі, Е-навчання, кібербезпека, тощо.	6
		2. Професійні компетентності (знання предмета, фахових методик, технологій).	30
	3.2.1	Державна освітня політика в галузі 01 Освіта/Педагогіка: практична реалізація Державного стандарту базової середньої освіти, Законів України «Про освіту» та «Про повну загальну середню освіту», нормативно-правове забезпечення викладання предметів освітньої галузі	2
	3.2.2	Сучасний урок історії: практична реалізація компетентнісного, діяльнісного та особистісноорієнтованого підходів; методика - форми, методи та методичні прийоми, типи уроків та їх структура; технології, що розвивають і формують компетентності 4К	4
	3.2.3	Сучасний учитель як провідник змін у контексті Концепції Нової української школи: професійні компетентності, ролі та завдання, безперервна освіта (євтагогіка) для самореалізації та конкурентоспроможності	2
	3.2.4	<i>Методологія.</i> Принцип історизму як один із загальних методологічних принципів наукового пізнання суспільних явищ. Синтез теорії прогресу та теорії локальних цивілізацій. Цивілізаційна теорія – поєднання антропологічних, етнічних, культурних компонентів людської історії, врахування територіально-географічного принципу (Р. Арон, Е. Дюркгейм, Г. Спенсер, А. Тойнбі, С. Хантінгтон та ін.). Постмодерністські парадигми. Я. Верменич, М. Горелов, О. Моця, О. Рафальський, Г. Касьянов, Л. Пирогова-Таран – вітчизняна минувшина як історія сільської й міської цивілізацій, як нелінійний процес.	4

	<p>Антропологічно орієнтована історія. Школа “Анналів” або “нова історична наука”. Використання антропосоціокультурного підходу для дослідження у динаміці взаємозв’язку особистісного та суспільного, “життєвий досвід” тих чи тих соціальних груп. Застосування соціокультурного підходу. Суспільство та культура – як цілісні системи і як певна синтетична модель, інтегральний розгляд подій та явищ на перетині дисциплін. Концепція про три історичні типи цивілізацій: аграрна, індустріальна, постіндустріальна(Д. Белл, О. Тоффлер). Проблеми можливості використання синергетичного підходу (теорії саморганізації) в історичній науці. Використання синергетичних ідей у трактуванні історії, важливе значення випадковості та невизначеності.</p> <p><i>Методи.</i> Загальнонаукові і спеціальні методи, міждисциплінарні. Проблемно-хронологічний, історико-типологічний, історико-порівняльний, історико-психологічний, історико-біографічний, порівняльно-статистичний методи. Метод моделювання. Екстраполяційний метод. Історичний метод, як важливе знаряддя пізнання суспільних явищ та процесів. Нормативно-ціннісний,соціологічний,комунікативний методи. Крім того, аналіз і синтез, індукція і дедукція, визначення та класифікація, аналогія та ін., які традиційно є універсальним інструментарієм будь-якого наукового дослідження учителя.</p> <p><i>Наукова робота учнів.</i> Форми та методи залучення учнів до наукової творчості. Навчально-дослідна робота. Наукова робота учнів, що виконується в позаурочний час. Урахування вікових та інших особливостей школярів. Поняття теми дослідження та методика її формулювання. Визначення предмета та об’єкта дослідження. Мета і завдання дослідження.</p> <p><i>Академічна культура</i></p>	
3.2.5	<p><i>Проблеми шкільної історичної освіти в Україні</i> (якість учителів історії, їх фаховий рівень, світогляд, межі відповідальності, навчальні програми, підручники тощо). Наукові візії між прихильниками мовно-етнографічного українства і прихильниками розширення поняття української ідентичності, гуманістичних пріоритетів сучасної історичної дидактики. Дві парадигми дидактик: предметно зорієнтована (знання, традиційна); особистісно зорієнтована (гуманістична, інноваційна). Орієнтація навчальних програм на компетентнісний підхід. Історикоревізіоністи. Шкільна освіта і академічна наука. Аналіз функціонування історичної політики, колективної пам’яті, регіональні типи історичної пам’яті, інструменталізація історії. Усна історія. Мала історія України. Меморативна політика держави.</p> <p>Історія як важливий елемент громадянської освіти. Розумна і відповідальна соціалізація учнів. Формування інтелектуального профілю учня</p>	2
3.2.6	<p><i>Уроки критичного мислення. Соціоментальна історія.</i> Формування української спільноти як специфічного типу групової самоідентифікації, відмінності, зокрема з російською культурою. Специфічна модель побудови організованого соціально-економічного життя, що базувалася насамперед на нормах звичаєвого права, історичних умовах землекористування та землеволодіння. Функціонування парагромадянського селянського суспільства. Особливості національного характеру: волелюбність, сміливість, рівність, демократичність, хазяйновитість. “Український (особистісний) індивідуалізм”, “сімейний індивідуалізм” або “індивідуалізм сімейної спілки”. Характерні соціально-демографічними особливості. Етнічний склад населення. Самоврядування на початку ХХ ст.: сільські громади, традиційна громадська інституція взаємодопомоги – “голока”. Визвольні змагання, загальноселянські організації “селянські спілки”. Більшовицька парадигма пауперизації та загальної кризи в селянському соціумі. Одержавлення селянського соціуму. Нові умови проживання селян (колективізація побуту). Соціальний інжиніринг більшовиків, проголошення “ нової людини” як заперечення традицій. Формування одержавленої особистості. Соціетальні зміни другої половини 1920-х рр. Морально-психологічні та демографічні наслідки Голодомору-геноциду. Латентні складові Голодомору 1932–1933 рр. Стан соціальної напруженості (“патологія повсякденності”). Подвійна мораль та взяття під контроль громадської думки. Утилітаризм державної</p>	4

		політики щодо дитинства. Ідейно-ціннісний конфлікт між піонерами й комсомольцями та їхніми батьками. Уніфікація свідомості. Становлення комуністичного режиму та відрив України від європейської моделі політичного й економічного розвитку, консервація процесу появи громадянського суспільства в Україні.	
	3.2.7	<i>Дискусійні проблеми сучасної шкільної історичної дидактики. Історія жертв. Бойтельсбаський консенсус. Проблема конфліктів і масового знищення цілих груп населення. Ділема між «героєм і жертвою». Голодомор. Голокост. Дискусії довкола погрому в Єдвабному. Етнічні чистки на Волині та у Галичині. Мартирологія. «Соціальний бандитизм». Селянські виступи під проводом Устима Кармалюка на Поділлі. Чи можуть бути жертвами «національного героя» «невинні люди»? Відмежування сучасності від минулого</i>	4
	3.2.8	<i>Інтерактивний авторський семінар для розвитку критичного мислення: «Дискусійні питання історії України» (спонукає вчителя до розмірковування; удосконалює навички роботи з історичними джерелами і навички творчого вирішення практичних питань). Місцеве самоврядування Русі-України. Козацькі традиції у випробуваннях імперськими націями. Річ Посполита «Трьох народів»: Люблінська унія як етап формування політичного «народу руського». Київський патріархат (помісна церква) у проектах Петра Могили. Пошук державних моделей УНР і ЗУНР. Обставини проблем колаборації (1941–1945 рр.). Революції, суспільно-політичні рухи, сучасні економічні та політичні війни. «Повстання мас». Формування сучасного громадянського суспільства та громадянської (політичної) нації. Важкий шлях до миру: українське суспільство та влада</i>	4
	3.2.9	Практика.	2
		Тематична конференція. Науково-методологічні осмислення та рефлексії особистого педагогічного досвіду.	2
		Разом годин	60
<i>Навчання за програмою підвищення кваліфікації завершується тематичною конференцією за участю науково-педагогічних працівників та керівників курсів (не більше трьох осіб на одну групу). Тематична конференція передбачає обговорення проблемних питань, результатів навчання, виконання індивідуальних завдань слухачами курсів за змістом загальних та методичних модулів, передбачених навчальною програмою, отримання зворотного зв'язку.</i>			
Обсяг програми	2 кредити ЄКТС (60 год)		
Форма підвищення кваліфікації	Очно-заочна, дистанційна відповідно до формату курсів і робочого навчального плану.		
Перелік компетентностей, що набуваються/удосконалюються (загальні, фахові)	<p>Особистісно професійні:</p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність виявляти власне ціннісно-смісловне ставлення до діяльності; здатність до саморозвитку та самореалізації; здатність до самокритики. <p>Загальнопедагогічні:</p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність розуміти нормативно-правові документи, науково-методичну літературу; здатність висловлювати та обґрунтовувати власну думку усно і письмово; здатність мислити системно й критично; здатність проявляти ініціативу та логічно обґрунтовувати позицію; здатність творчо підходити до розв'язання проблем і задач; здатність конструктивно керувати емоціями; здатність оцінювати ризики та приймати відповідальні рішення; здатність співпрацювати з іншими суб'єктами освітнього процесу. <p>Фахові:</p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність планувати і здійснювати освітню діяльність; здатність проводити педагогічні дослідження; здатність надавати методичну допомогу колегам; здатність узагальнити власний педагогічний досвід; здатність оцінити результати власної діяльності; здатність формувати в здобувачів освіти ключові та предметні компетентності; здатність створювати безпечне інклюзивне освітнє середовище; здатність використовувати інформаційно-комунікативні та цифрові технології в освітньому процесі; здатність розвивати професійні компетентності; набуття та розвиток учителем автономізаційних компетентностей, які повинні забезпечити йому можливість навчатися самому й навчати інших в умовах динамічного розвитку сучасного світу; набуття навичок 4К: комунікація, колаборація, креативність та критичне мислення 		
Строки виконання програми	Упродовж двох тижнів відповідно до плану-графіка		
Місце виконання програми	Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника		
Вартість	Освітні послуги надаються за рахунок освітньої субвенції Кабінету Міністрів України		
Графік освітнього процесу	Затверджується проректором з науково-педагогічної роботи Прикарпатського національного університету		
Документ, що видається за результатами	Свідоцтво		

підвищення кваліфікації	
Реєстрація	https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSe6D1jKtks5HLMHEeyCD4yWRhrh9Mq2aZY6oqYqIBy_Hx12qA/viewform